

BİR ANNENİN ÇIĞLIĞI

Tekirdağ'ın Çorlu ilçesinde 8 Temmuz 2018'de meydana gelen "tren kazası"nda 25 kişi ölmüş, 300'den fazla kişi de yaralanmıştı.

Dün, Çorlu Adalet Sarayı'nda konuya ilişkin davanın 5. duruşması vardı. Mahkeme heyetinin ciddiyetsizliğine

tepki gösteren aileler duruşma salonunu terk ettiler.

Adliye Sarayı önünde konuşan, "tren kazası"nda oğlu Oğuz Arda'yı kaybeden anne Mısra Sel, "başkaları için sayı ve rakamdan ibaret" olan kendileri için "çok büyük acılar, çok büyük yokluklar" anlamına geldiğini; 5. duruşmada mahkeme heyetinin hala

çok yağmur yağıp yağmadığını, sel olup olmadığını, selden tavukların ölüp ölmediğini tartıştığını, bir türlü esasa gelemediklerini söyledi.

Rayların yağmurdan önce "kaza" sonrası yapıldığı gibi yapılması halinde bu "kaza"nın olmayacağını söyleyen anne, "Bizim canlarımız öldü. Biz isyan ediyoruz.

'Gerçek sorumlular yargılsın', 'gerçek sorumlular bizim karşımıza gelsin' dediğimiz zaman hiçbir şekilde ciddiye alınmıyoruz" diyor.

Bir annenin isyan çığlığı, her zaman olduğu gibi, duvarlara çarpıp dönüyor; halkın yüreğinde ve bilincinde gerçek yankısını bulmak için...

MÜCADELE BİRLİĞİ

26 Haziran 2020 - 036 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

GERİCİLİĞİN KADIN KORKUSU

"Bu ülkede AK Parti gelene kadar 'kadın' kelimesinin adı yoktu Türkiye'de." Bu sözler AKP'li kadın milletvekiline ait. HDP'li D. Taşdemir'in "kadına yönelik şiddet" üzerine yaptığı konuşmaya cevaben söyledi bu sözü. Daha doğrusu Türkçe açısından anlaması zor bir dizi söz içerisinde bu "vurucu cümle"yi de sarfetti!

Düşünün, sadece bu yılın ilk üç ayında 66 kadın öldürülmüş, 31 kadın tacize uğramış, 145 kadın şiddete maruz kalmış... Üstelik bunlar sadece belgelenen, resmileşen veriler. Ve AKP'li kadın vekilin ağzından yukarıdaki sözler çıkıyor!

Kadınla erkeğin eşit olmadığını, bunun "fıtrata ters" olduğunu (yine o meşum fıtrat!) bağıra çağıra söyleyen RTE'nin partisinin kadın vekili, RTE'nin partisi için bu sözleri söylüyor!!! Hani Ankara'daki bir kitle gösterisinde bahsederken "kız mı kadın mı bilemem" diyerek o çok ulvi bakış açısını bütün dünyaya apaçık gösteren RTE'nin partisi... Ya da Dolmabahçe'deki başbakanlık ofisi önünden

geçen etekli kadınlardan rahatsız olmayı başaran RTE'nin partisi... Sosyal medyada "yeşil topları" ile boy gösterip alenen tüm kadınlara saldıran alçaklar sürüsünün üye olduğu parti...

Yanlış anlaşılmasın, sürekli ondan bahsediyoruz diye sadece Reis böyle düşünüyor sanılmasın. En tepedekinin böyle düşündüğünü söylüyoruz sadece. Geride kalanların farklı düşündüğünü değil.

2

Cinayete Değil Karikatüre Ceza

Gazeteci Özgür Paksoy hakkında, Brezilya'da yaşayan Filistinli karikatürist Carlos Latuff'un 28 Kasım

2015'te öldürülen Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'yi çizdiği karikatürünü sosyal medya hesabında paylaştığı

için "cumhurbaşkanına hakaret" iddiasıyla İdil Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan davanın ilk duruşması görüldü.

Özgür Paksoy'un avukatı Resul Tamur, Tahir Elçi ölümünün tüm Türkiye'de ve dünyada infial yarattığını hatırlatarak, müvekkilinin yapmış olduğu paylaşımındaki fotoğrafın Brezilyalı karikatüriste ait olduğunu söyledi, "Kasten hareket etmemiş olmakla, söz konusu paylaşım Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine göre ifade özgür-

lüğü dikkate alındığında suçun yasal unsurları da oluşmamıştır" diye konuştu.

Avukat Tamur ayrıca, hem karikatürde hem de paylaşımında "Katil" kelimesinin kullanılmadığına dikkat çekerek, bunun sadece savcılık iddiasından ibaret olduğuna işaret ederek müvekkilinin beraatını istedi.

Hakim, gazeteci Paksoy'a "Cumhurbaşkanına hakaret" suçundan 11 ay 20 gün hapis cezası verdi ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını kararlaştırdı.

EDİTÖR

"SAVUNMA" SAVUNMADA

Dinci faşist iktidar, Baroların yapısı ve seçim sistemiyle ilgili planlarıyla bir arı kovanına daha çokmak sokmuş oldu.

Avukatlar ve onların örgütü Baronun pek çok şubesi iktidarın bu planına karşı duracaklarını açıkladılar. Bir kişi hariç: Barolar Birliği Başkanı. Yani çeşitli illerin Baroları, Ankara'ya bir "baş"ları olmadan yürüdüler.

Barolar Birliği Başkanı ne mi oldu? Üzerinde durmaya değmez ama yine de geçerken belirtelim; o başından beri dinci faşist iktidarın Barolara yönelik planlarının içindeki biri olarak, karşı cephede duruyordu.

12 Eylül faşizminin beş saatlik Başbakanı, faşist I. MC Hükümetinin koalisyon ortağı olan dedesinin torunu, "devletin çıkarlarını savunmayı görev edinmiş" bir avukat olarak, gerçek yerini belirlemişti. Ama söyledik, tekrar etmekte bir mahzur yok: Önemsiz bir parantezdir bu.

Hemen şunu belirtelim: Dinci faşist iktidarın kendilerine yönelik planlarına karşı eyleme geçme kararı alan baro başkanları, eyleme katılımı Başkanlarla sınırlı tutarak, daha baştan eylemin etkisiz olmasına zemin hazırladılar.

Baro başkanları, eylemlerinin etkili olmasını istiyorlardıysa, yapmaları gereken şey, en geniş avukat kitlesini eyleme katmanın, sokağa çekmenin yollarını aramaktı. Tersini yaptılar ve dinci faşist iktidar, baro başkanlarının bu mesajını anında okudu: Başkanlar, uysal çocuk kılığında sonuç almak istiyorlar.

2

“SAVUNMA” SAVUNMADA

Baş tarafı 1. sayfada

Dinci faşist iktidar, polis şiddetiyle baro başkanlarının mesajına yanıt verdi. Başkanlar

Ankara girişinde, “Valilik izni yok” gerekçesiyle polis tarafından durduruldular, kimisi tartaklandı, yerlerde sürüklendi; çadırlarına el konularak yağmur altında saatlerce bekletildiler, sığındıkları “cafe”ye ceza yazıldı ve kapatıldı, maske takmayanlara ceza yazıldı vs.

Asıl soru şudur: Durup dururken, dinci faşist iktidar, kendine başağrısı olacağı baştan belli olan böyle bir adımı neden attı?

Tüm yaşamsal toplumsal sorunların olduğu gibi bu sorunun yanıtı da ancak sınıf savaşının, iç savaşın geldiği düzey, ekonomik ve politik krizin, yani devrimci durumun derinliği, emekçi kitlelerin ve ezilen halkların koşulları temel alınarak yanıtlanabilir.

Çok özet biçimde işaret edebiliriz: Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, iç savaş kazanmak, birleşik devrimin gelişmesini engellemek için, özellikle son bir-iki yıldır yoğun bir tahkimat yapıyor.

Çok yönlü olan bu tahkimatın öne çıkan iki ayağı var. Birincisi, faşist devletin artık pek işe yaramayan, hatta ondan da öte ayakbağı olmaya başlayan kurumlarını ya etkisiz, sembolik hale getirmek (Meclis gibi) ya da tümünden değiştirmek (eski hükümet biçimleri gibi). Bu tür kurumlar da faşist devletin organları olmakla birlikte, işleyişleri ve yapıları hızlı karar alabilmenin önünde engel oldukları için sözünü ettiğimiz değişikliğe uğratıldılar.

Çünkü, birleşik devrime karşı daha etkin bir savaş için yetkiler tek merkezde toplanmalıydı.

Dinci faşist iktidarın ve faşist devletin tahkimat planının

bir diğer ayağı ise, kendisine engel çıkartabilecek direnç noktalarını ortadan kaldırmak ya da etkisiz hale getirmek.

Faşizm, devletin baskı ve zor aygıtlarının yanın sıra, kendine toplumsal destek noktaları yaratmak ister. Tıpkı emekçi memur sendikalarında, işçi sendikalarında vb olduğu gibi.

Dinci faşist iktidarın bu yönelimi, Baroların sandığı gibi, esas olarak “savunmayı” hedeflemiyor. Bu var. Ancak bu, dinci faşist iktidarın eyleminin yan ürünü olabilir. “Savunma”nın halen var olduğunu, etkili olduğunu, mahkeme kararlarının burjuva hukukun prosedürlerine uygun alındığını düşünmek büyük yanılgıdır.

Faşist devlet, bu sorunu uzun süre önce halletti. Mahkeme kararları alınırken “savunma”nın hiç dikkate alınmadığını en iyi bilenlerin avukatlar olması gerekir. Bunu kanıtlayacak sayısız örnek sıralanabilir; buna gerek olduğunu sanmıyoruz. Sadece, Van-Gevaş’ta görülen işkenceyle ilgili davanın mahkeme kararını anımsatmak yeterli olmalı. “Savunma” yargının bir unsuru olmaktan çıkarılmıştır.

Yine de iktidarı rahatsız eden yönleri var. İşkenceleri ortaya çıkarmak, Zindanlarda işkenceye müdahale etmek, teşhir etmek vb vb. Ancak bütün bunlar dinci faşist iktidarın onlarca yıllık bir tarihe ve onbinlerce üyeye sahip Baroları bölme/ele geçirme planlarını açıklamakta yetersiz kalırlar.

Faşizm, Baroları bölebilmemi? Sermayenin gücüne ve düzenin kurumlarına dayanarak bunu yapmaya çalıştığı ortada. Boşa kürek sallamıyor. Yine de, avukatlar kitlesinin devrimci demokrat potansiyeli ve devrimci enerjisi harekete geçirilirse, engellenebilir.

Mesele, bu enerjiyi devrimci hedefler doğrultusunda sokağa dökmektir.

GERİCİLİĞİN KADIN KORKUSU

Baş tarafı 1. sayfada

En başta AKP olmak üzere tüm burjuva gerici partiler, burjuva devletin bütün kurumları, köşe başını tutmuş kadroları, çeşitli düzeylerde kadın düşmanlardır. Bırakın kadının özgürlüğünü, kadınların göstermelik eşitliğine bile tahammül edemeyen gericilerdir hepsi. AKP ise bu konuda en gericileridir. Göstermelik de olsa kadın kelimesi geçen bakanlığın adındaki kadın kelimesine bile tahammül edemeyenlerin partisidir. Boşuna değil. Her tür gericiliğin en belirgin ve birincil ortak özelliği hepsinin kadın düşmanı oluşudur. Kadını baskı altına almak, eve kapatmak, “güdülen bir varlık” haline getirmek, yazgısını erkeğe bağimli kılmaya çalışmak, “belirlenmiş toplumsal role” göre biçimlendirmek...

Foruier iki asır önce, o muazzam gözlem gücüyle, kadının özgürlük düzeyi ile toplumların gelişmişlik düzeyi arasında koşutluk kurarken nasıl da çağını aşarak o büyük gerçeği ifade etmişti.

Kadın cinayetlerinin bu denli artması, ipten kazıktan kurtulanların kadın-

lara yönelik böylesine pervasızlaşması bir tesadüf değil. Başak Demirtaş olayını alın son örnek olarak.

Twitterda o aşâğılık mesajları gönderen “yeşil toplu” çukur kişi, ifadesi alınıp serbest bırakıldı, tepki yükselince tutuklandı, ertesi gün sessiz sedasız tekrar serbest bırakıldı. Tek başına bu örnek bile kadın düşmanlarının (ve kadın düşmanlığının) bizzat dinci faşist iktidardan güç aldığı kanıtıdır. Dinci faşizm kadınlara boyun eğdirmeksizin ayakta kalmaz. Bu bilinçle saldırıyor yıllardır kadınlara.

Kadınlar toplumsal savaşıma katıldığı her dönem ve her toplumda mücadelelenin en önünde yer almışlardır. Kararlılıklarıyla, mücadeleye bağlılıklarıyla egemen sınıfların hep korkulu rüyaları olmuşlardır. Zincirlerini kıran kadınlar asla bir daha boyunduruk altına girmezler. Kavgayı sonuna kadar sürdürürler. Tıpkı 19 yıl önce bugün ölüm orucu eyleminde bayraklaşan Aysun Bozdoğan gibi... Gericiliğin korkusu bundandır.

Küba'nın Tıbbi Yardımlarına ABD Engeli

Doğu Karayip Devletleri Örgütü(OECS) genel müdürü Didacus Jules, 25 Haziran tarihinde yaptığı açıklama ile ABD'nin Küba'nın tıbbi yardımlarına karşı baskılarını reddetti.

Choice TV'ye verdiği demeçte Jules, Küba'nın tıbbi yardımlarından yararlanan ülkelere yaptırım öngören ABD senatörleri tarafından sunulan yasa tasarisına göndermede bulundu.

Bu eylemlerin sadece ABD çıkarlarını gözettiğini ve Doğu Karayiplerin Küba ile olan tarihi işbirliği ve dayanışması ile ilgili hiçbir şey içermediğinin altını çizdi.

OECS ve ona üye devletler, daha önceki durumlarda yaptıkları gibi ABD Hükümeti tarafından ileri sürülen bu sözde “kara liste” ile de ilgilenenler.

Küba gibi diğer ülkelere tıbbi yardımı düzenli bir şekilde devam ettiren ve bu son durumda da, sadece Covid-19 pandemisiyle başedebilmek için tıbbi yardımıyla yardımda bulunan ülkeleri bu şekilde tehdit etmenin adil olmadığını vurguladı.

Jules, örgütün ve üyelerinin diplomatik çaba içinde olacağını, ABD'deki büyükelçilerine söz konusu ülkedeki meslekdaşlarına bu cezalandırıcı önlemlere ilişkin tutumlarını açıklamaları için talimat verdiklerini vurguladı.

Küba ile tıbbî işbirliği ilişkilerinin sadece örgütün üyelerince değil aynı zamanda CARICOM üyeleri tarafından da sürdürüldüğünü ve bu ilişkinin 40 yıldan fazla bir geçmişi olduğunu ekledi.

Bu bağlamda, Fidel Castro ve Hugo Chavez gibi liderler tarafından başlatılan Mucize Operasyonu'nu ve bunun sonucunda Doğu Karayiplerden gelen 23 binden fazla hastaya göz ameliyatı yapıldığını hatırlattı.

Jules, Küba'nın Afrika'daki Ebola ile mücadelede gösterdiği dayanışmanın dünya çapında bilinmesi gerektiğini sözlerine ekledi. Küba'daki Pedro Kouri Tropik Tıp Enstitüsü'nde Ebola hastalarını tedavi etmek için 50 OECS uzmanının eğitildiğini belirtti.

Jules, aynı şekilde Covid-19 salgını öncesinde 59 ülkede çalışmış olan 28 binden fazla Kübalı tıbbî uzmana ek olarak, çoğunluğu bölgedeki devletlerden üyeleri içeren 28 ülkede 3 binden fazla sağlık uzmanından oluşan Henry Reeve Tugayı'nın 34 gönüllüsü ile birlikte Küba'nın Covid-19 pandemisine karşı katkısını vurguladı.

Kamuda "Fişleme" Düzenlemesi

Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği devlet memurluğuna girişte güvenlik soruşturması düzenlemesi 5. kez getirildiği TBMM'de İçişleri Komisyonunda kabul edildi.

Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Kanunu Teklifinde yer alan düzenleme, ilk kez veya yeniden kamu hizmeti ve görevlerine atanacaklar hakkında yapılacak güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması hü-

kümlerinin yeniden düzenlenmesini içeriyor. Teklife göre güvenlik soruşturması veya arşiv araştırması sonucunda elde edilen kişisel verilerin göreve atanma yönünden değerlendirildiği Değerlendirme Komisyonu oluşturulacak.

Arşiv araştırması, statüsü veya çalıştırma şekline bağlı olmaksızın ilk kez veya yeniden memuriyete ve kamu görevine atanacaklar hakkında

Yapılacak. Teklifte, güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması birlikte yapılacaklar, şu şekilde sıralanıyor:

-Kurum ve kuruluşlarda, yetkili olmayan kişilerin bilgi sahibi olmaları halinde devlet güvenliğinin, ulusal varlığın ve bütünlüğün, iç ve dış menfaatlerin zarar görebileceği veya tehlikeye düşebileceği bilgi ve belgelerin bulunduğu gizlilik dereceli birimler

-Milli Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı, jandarma, emniyet, sahil güvenlik ve istihbarat teşkilatlarında çalıştırılacak kamu personeli

-Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde çalışacak personel

-Üst kademe kamu yöneticileri

-Özel kanunları uyarınca güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasına tabi tutulan kişiler

-Milli güvenlik açısından strate-

jik önemi haiz birim, proje, tesis, hizmetlerde statüsü veya çalıştırma şekline bağlı olmaksızın istihdam edilenler

Teklife göre güvenlik soruşturmasında kişinin "Görevin gerektirdiği niteliklerle ilgili kolluk kuvvetleri ve istihbarat ünitelerindeki olgusal verileri", "Yabancı devlet kurumları ve yabancılarla ilişkisi", "Terör örgütleri veya suç işlemek amacıyla kurulan örgütlerle eylem birliği, irtibat ve iltisak içinde olup olmadığı" tespit edilecek. Aynı zamanda soruşturmaya görevin gerektirdiği niteliklere etkisi yönüyle kişinin eşi ile birinci derece kan ve sıhrı hısımları da dâhil edilecek.

Hepsini özetleyecek olursak, kamu kuruluşlarında fişleme yasal hale geliyor.

"İfade özgürlüğü nerede?"

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) iştiraklerinden İSPARK'taki işçilerine 8 Haziran'da son verilen işçiler, dün Saraçhane'deki belediye binası önünde eylem yaparak hukuksuz bir şekilde işten atıldıklarını belirttiler.

İşten çıkartılan işçilerden Ömer Çevik, 15 yıllık emeklerinin gasp edildiğini söyleyerek belediyenin, işten çıkarma yasağını delmek için İş Kanunu'nun 25/2 maddesini kullandığını belirtti.

İşten çıkarmanın hukuksuz olduğunu söyleyen Çevik "Bizi 'güveni kö-

tüye kullanmak', hırsızlık yapmak gibi fiillerin de bulunduğu maddeden attılar. Paylaşımlarda hakaret etmedik. İfade özgürlüğü nerede? Bu madde ile bizi zanlı durumuna soktular. Biz hırsızlık yapmadık. Yıllarca alın terimizle çalışıp kurumumuza, İstanbullulara hizmet ettik" dedi.

İşten çıkarılan arkadaşlarının zor duruma düşürüldüğünü ifade eden Çevik, yargı yoluna başvurduklarını söyledi.

İşçiler, eylemin ardından sloganlar atarak sonlandırdılar.

İşsizlik Protestoları Üçüncü Gününde

Tunus'ta ekonomik koşulların iyileştirilmesi ve polis şiddetine son verilmesi için eylemler üçüncü gününde de devam etti.

23 Haziran Salı günü Tunus'un güney Tataouine kent merkezinde yüzlerce kişi toplandı yine. Tataouine'de Pazar günü yapılan genel grev çağrısından bu yana her gün eylemler yoğun katılımı ve polis saldırılarıyla sürüyor.

Son haftalarda da El-Kamour pompa istasyonu çevresinde oturma eylemleri düzenleyip yol kapatan Tu-

nuslular, sözcüleri olan Tarek Hadad'ın 20 Haziran Cumartesi günü tutuklanmasını protesto için ertesi gün Tataouine sokaklarını doldurmuşlardı. Polis saldırısı birlikte 10 kişi daha tutuklanmıştı burada. Bu saldırı, Pazartesi günü başlayan Genel Grev'in bahanesi oldu. Eylemlere yönelik şiddeti protesto etmek için yerel sendikalar ve Tunus Sendikalar Konfederasyonu (UGTT) greve çıktı.

Eylemlerin hızını kesmediği Tataouine, Tunus'un en yoksul şehri.

"Yaşam Birikimimizi Size Vermeyeceğiz"

Petrol İş Sendikası Gebze Şubesi örgütlü olduğu fabrikalarda dün ve bugün, vardiya giriş çıkışlarında kıdem tazminatının fona devrine, tamamlayıcı emeklilik sistemine karşı yürüyüş ve basın açıklaması eylemleri yapıyor.

Petrol İş Sendikası Gebze Şubesi, eylemlerine Novares Fabrikası'ndaki eylemle başladı.

Novares fabrikası önünde vardiya değişiminde "Kıdem Tazminatına Dokunma, Tamamlayıcı Emeklilik Sistemine Hayır" pankartı açan işçiler burada açıklama gerçekleştirdi. İşçiler "Susma Haykır, Kıdem Haktır", "Çocuklara Sözümüz Tazminat Kalacak" ve "Kıdeme Dokunma Greve Gideriz" sloganları attı.

Novares işyeri baş temsilcisi Sinan Karataş, kendilerine gerekenin fon değil, güvence olduğunu belirterek "Hükümetin, işçilerin kazanılmış haklarına karşı yapılan her düzenlemeyi olumluluk içeren bir kavramla sunmayı alışkanlık haline getirdiğini biliyoruz. Sosyal güvenlik sistemindeki yıkımın adına 'reform' dediler. İşçiler için güvencesiz, yarımı belirsiz çalışma koşullarına da 'İstihdam Kalkanı'

adını verdiler. Şimdi de, kıdem tazminatını alamayan işçileri gösterip bu hakkı alamayan bir grup işçinin de tazminat alabilmesini sağlamak yerine tüm işçilerin bu haktan mahrum kalacakları bir fon sistemi öneriyorlar. Kıdem tazminatları güvence altında değilse, bunun yasalarda yapılacak bir küçük değişiklik ile sağlanması mümkündür" dedi.

İşçi sınıfına teslimiyetin dayatıldığını ifade eden Karataş, "Kıdem tazminatı, işçi sınıfının işyerinde tükenen yaşamlarının birikimleridir. Bu birikimi bir fona devredip patron örgütlerine peşkeş çekmenize izin vermeyeceğiz. Bizim hayatlarımızla kendinize ek kaynaklar yaratmanıza izin vermeyeceğiz. İşçi sınıfının bu boyunduruğu elinin tersiyle söküp atacağından hiç kimsenin kuşkusuz olmasın. Bugüne dek böylesine bir teslimiyeti hiçbir güç işçi sınıfına kabul ettiremedi, yine ettiremeyecektir. İşçi sınıfı başta sendikalarıyla ve emekçi dostu demokratik kitle örgütleriyle birlikte bu saldırıyı da göğüsleyebilecek tecrübeye ve birikime sahiptir" dedi.

İşçilerin Mutsuz Olduklarını Söylemek De Yasak!

Antep Organize Sanayi Bölgesinde(OSB) bulunan Mutlu Makarna Fabrikası'nın iki yıllık işçisi Mehmet Doğan, bir gazetedeki çıkan "Mutlu Makarna işçileri mutsuz!" haberinin ardından işten atıldı.

Haberde herhangi bir ismin geçmemesine rağmen işyerindeki bazı kişilerin adını yönetime bildirmesinin ardından, işçi çıkarma yasağı olmasına karşın tazminatsız şekilde işten atılan Doğan, telefonla çok uğraşmasının çıkarılma sebebi olarak gösterildiğini, sonrasında basına verdiği bilgilerden dolayı işten atıldığını öğrendiğini söy-

ledi. Doğan'a Sosyal Güvenlik Kurumundan gelen mesajda "İşçinin ahlak ve iyi niyet kurallarına aykırı davranışı nedeni ile fesih" anlamına gelen 29'uncu maddeden işten çıkarıldığı yazıyor.

Kendisini işten çıkardıklarına dair bir belgenin olmadığını ve tazminatsız şekilde işten atıldığını söyleyen Doğan, "söylediğim her şey doğru olduğu halde beni tazminatsız işten çıkardılar, hakkımı yediler. Beni tazminatsız çıkarmaya ne hakları var? Ben iki yıllık işçiyim, pandemi sürecinde 7 yıllık işçiyi bile tazminatsız gönderdiler" dedi.

Covid-19

Günlüğü

Resmi

TÜRKİYE

Onaylanmış vakalar
193 Bin
+1.458

İyileşen
166 Bin

Ölüm
5.046
+21

DÜNYA

Onaylanmış vakalar
9.49 Milyon
+135 Bin

İyileşen
4.78 Mn

Ölüm
484 Bin
+4.210

SİZSİZ 19 YIL

Ayıştığımız, Aysunumuz ölüm orucunda ölümsüzleşeli tamı tamına 19 yıl oldu...

Onun tüm yaşamı kavga idi. Önce devrimci bir öğrenci, sonra Genç Ekin Sanat Merkezinin kurucusu ve emekçisi, işçi-emekçi mahallelerinin sevilen yüzü ve zindanlarda yılmaz bir savaşçı, Ölüm Oruçlarında fedakar bir komünist...

99 Aralık'ta tutsak edilen yoldaşımız Aysun Bozdoğan, 19 Aralık Zindan katliamlarını Ümraniye Cezaevi'nde karşılamış, 4 gün süren zindan savaşı sonrasında götürüldüğü Kartal Zindanı'nda F tipi cezaevlerine karşı başlatılan Ölüm Orucu eyleminin ilk gönüllülerinden olmuştur.

O fiziki olarak aramızdan ayrılışı 19 yıl içinde, o yıl doğan bebeklerin büyüüp birer genç oldukları bu süreçte, dünya büyük alt üst oluşlar yaşadı.

Ölüm orucunun 183. gününde zorla müdahale edilerek ölümsüzleştiği 26 Haziran 2001'den hemen bir-

Ölüm orucunun 183. gününde zorla müdahale edilerek ölümsüzleştiği 26 Haziran 2001'den hemen birkaç ay sonra, ABD'nin tüm dünya emekçi halklarına 3. Dünya Savaşı'nı ilan ettiği 11 Eylül saldırıları yaşandı. Ve topraklarımızda Ölüm Orucu eylemleri devam ediyor, emekçi mahallelerde, büyük şehirlerin büyük meydanlarında, Boğaz Köprülerinde ölüm oruçlarının, devrimci tutsakların sesleri yankılanıyordu. İşçi ve emekçilerin giderek büyüyen eylemleri, faşizmin her saldırısını daha da büyüyen eylemlerle yanıtlıyordu.

kaç ay sonra, ABD'nin tüm dünya emekçi halklarına 3. Dünya Savaşı'nı ilan ettiği 11 Eylül saldırıları yaşandı. Ve topraklarımızda Ölüm Orucu eylemleri devam ediyor, emekçi mahallelerde, büyük şehirlerin büyük meydanlarında, Boğaz Köprülerinde ölüm oruçlarının, devrimci tutsakların sesleri yankılanıyordu. İşçi ve emekçilerin giderek büyüyen eylemleri, faşizmin her saldırısını daha da büyüyen eylemlerle yanıtlıyordu.

95 1 Mayıs'ta eylem yaptığı için tutuklandığı Taksim Meydanı, onbinlerce kişinin çıkmak için çatıştığı; ve sonunda milyonluk dev kitlelerle kızıl bayraklarla yürüdüğümüzde gerçek bir "Kızıl Meydan" olduğunu tam anlamıyla gösteriyordu. Başkent'in göbeğinde kurulan Tekel işçi çadırları, tüm işçi sınıfı ve emekçilere yaşam enerjisi verdi.

Ve her saldırı, her eylem büyüyerek genel bahanesini üç-beş ağaçtan bulan Gezi Ayaklanması'na dönüştü. Ve Kürdistan'da IŞİD barbarlığına karşı mücadele eden Kürt halkı Rojava'da özgür bir yaşam kurdu; Arap Baharı ile birlikte ayak-

lanmış olan Ortadoğu'da tüm dünya halklarına umut oldu. Rojava'da, Bakur'da ve Başur'da Kürt halkına yönelen saldırılar yeni ayaklanmaları getirdi topraklarımızda. Kürdistan'da yaratılan özgür alanlar, Türkiye'de de işçi ve emekçilerin gittikçe büyüyen eylemlerine yol açtı.

Ve 2015'ten sonra dinci faşizmin artan baskıları, saldırıları, tutuklama, yasaklama kapatma saldırıları... İşçilerin, emekçilerin, öğrencilerin, kadınların, safını emekten yana belirlemiş tüm kesimlerin dalga dalga yükselen, geri çekilen, tekrar yükselen eylemleri...

Ve Türkiye ve Kürdistan'daki devrim güçlerinin kalplerinin birlikte atması; Rojava'ya, özgür topraklara Kürt halkının mücadelesinde destek olmaya giden canlarımız... Kürt ve Türk halklarının birlikte mücadelesi için Rojava'da savaşan ve canlarını kanlarını oradaki mücadeleye katan yoldaşlarımız...

Evet Aysun yoldaş... Seni ve Sibelyoldaşı güneşe uğurlamamızın üzerinden geçen 19 yılda en özet halıyla bunlar yaşandı. Ve her bir olayda, her bir an'da yanımızda idi-

Aysun İçin Pankartlar

2001 yılında zindanlarda Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzleşen Aysun Bozdoğan, işçi ve emekçilerce, yazılmalar yapıp pankartlar asılarak selamlandı.

Gazi Mahallesi'nde gecekondularda Aysun için Mücadele Birliği imzalı "Aysun Bozdoğan Ölüm-süzdür" pankartı asılırken; Pendik'te fabrika bölgelelerine de yazılmalar yapıp döviz asıldı...

niz. Adlarımız yol gösteren, önümüzü aydınlatan oldu. Ve adlarımızın, Denizlerin bayrağının ışığında yürüyüşümüze devam ediyoruz. Hasta La Victoria Siempre!

*"Sevgi umuttu yüreğimizde
Umud silah oldu ellerimizde,
Silah isyandı geleceğe dair uzun yürüyüşümüzde*

Yürüyüş sürmekte.

*Karanlıkları aydınlıkla yakarak
İşkenceyi onurla yıkarak
Can suyumuzu devrimin harcına katarak*

*Tarihe Leninistçe ad koyarak
Yürüyoruz geleceğe"*

Yoldaşın

